

چهارشنبه

جواد محدثی

مجموعه گل

چهل حدیث لقمه (حلال و حرام)

تئیه و تدوین: اداره امور فرهنگی آستان قدس رضوی

نویسنده: محمود شریفی

مدیر هنری و طراح گرافیک: رضا باباجانی

صفحه آرایی: محمود بازدار

تذهیب جلد: سیده فهیمه کاظمی

ناشر: انتشارات قدس رضوی

نوبت چاپ: دوم - ۱۳۹۱

شمارگان: ۳۰۰۰

چاپ: مؤسسه فرهنگی قدس

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۰۲-۴

نشانی تئیه کننده: مشهد، حرم مطهر، صحن جامع رضوی

صلع غربی، اداره امور فرهنگی

تلفن: ۰۵۱-۲۰۰۲۵۶۷

صندوق پستی: ۹۱۷۳۵-۳۵۱

حق چاپ محفوظ است.

لقمه

۱	اجزای عبادت
۲	تعلیم حلال و حرام
۳	زمان آموزش حلال و حرام
۴	شروع تربیت
۵	بالاترین جهاد
۶	زاهدترین مردم
۷	راه های نفوذ شیطان
۸	استجابت دعا
۹	بهترین عبادت
۱۰	وظیفه‌ی حلال طلبی
۱۱	انسان بی خیر
۱۲	جهاد در راه خدا
۱۳	کسب حلال
۱۴	آفرین بر کسب حلال
۱۵	تلاش برای زندگی
۱۶	بخشناس خطأ
۱۷	خانه ای روی آب
۱۸	سختی کسب مال حلال
۱۹	روزی گسترده
۲۰	پاداش ترک حرام

مجموعه گل

برتر از نماز مستحبی	۲۱
معادل هفتاد هزار حج	۲۲
ره توشه‌ی جهنم	۲۳
تنگ دستی	۲۴
بی مبالاتی در حرام	۲۵
لقمه‌ی سرنوشت	۲۶
ابطال اعمال	۲۷
روزی مشخص	۲۸
بزرگ‌ترین حسرت	۲۹
گرفتن مال مردم	۳۰
بزرگ‌ترین گناه	۳۱
قسم خوردن در معامله	۳۲
طلب آمرزش	۳۳
نورانیت قلب	۳۴
سخت‌ترین واجبات	۳۵
عاقبت حرام خوری	۳۶
سزاوار آتش	۳۷
جزای حرام خوری	۳۸
شرط ولایت	۳۹
خیز دنیا و آخرت	۴۰

پیشگفتار

قدر "مجموعه‌ی گل" مرغ سحر داند و بس...

کلام خاندان عصمت و طهارت ﷺ چونان
آفتابی است که زیستن بشر در ظل انوار آن، رنگی
آسمانی می‌گیرد و طعمی الهی می‌یابد.
پیامبر اعظم ﷺ و ائمه‌ی اطهار ﷺ، روشنگران
طریق سعادتند و با هدایت‌های آن بزرگواران، گام‌های
موفقیت و سعادت را در زمینه‌های مختلف زندگی
می‌توان برداشت.

"مجموعه‌ی گل" عنوان کلی کتب احادیث
موضوعی است که به همت محققان و نویسندهان
دینی گرد آمده است و در هر کدام از آن به
موضوعی خاص پرداخته شده که زوایای مختلف
آن از منظر دین مورد مذاقه قرار گرفته است.
در این مجموعه سعی شده است کاربردی ترین
موضوعات و مباحثی که نیاز بیشتر جامعه است
ارائه شود. همچنین تلاش شده تا احادیثی مطرح
شود که از حیث سند متقن باشد.

امید است مجموعه‌ی حاضر، بهانه‌ای شود تا
فعالیت‌های گستردۀ‌ای در نشر آموزه‌های خاندان
نور^{علیّه السلام} انجام گیرد و جامعه اسلامی سرشار از
معارف بلند اهل بیت^{علیّه السلام} گردد.

آستان قدس رضوی
معاونت تبلیغات و ارتباطات اسلامی
اداره‌ی امور فرهنگی

مقدمه

خداوند، نعمت های روی زمین را برای انسان قرار داده و بهره وری صحیح از آن ها را حلال شمرده است.

برخی از چیزها حرام است و یک مومن خداشناس و معتقد به خدا و قیامت و بهشت و جهنم، نباید سراغ آن برود.

حلال و حرام در زمینه‌ی نعمت های خوردنی، نوشیدنی، پوشیدنی، کسب مال و درآمد خرج و مصرف کردن مطرح است.

یک مسلمان مکتبی، تنظیم امور زندگی اش را در همه‌ی ابعاد، بر اساس اوامر و نواهی خدای حکیم قرار می‌دهد از حلال ها استفاده و از حرام ها پرهیز می‌نماید.

به دست آوردن ثروت و مال از بعضی راهها حرام است، مثل دزدی، کم فروشی، گران فروشی، رباخواری، رشوه، تصرف در اموال یتیمان و... مال اگر از راه صحیح و مشروع و حلال به دست آید و در راه خیر و خدایپسند و حلال صرف شود،

مطلوب و قابل تایید است و چه نعمتی بالاتر از این که انسان با ثروت حلال و در آمدهای پاک، موفق به انجام کارهای نیک، خدمت به مردم، لذت های حلال، سفرهای مناسب و تفریحات سالم شود. ولی اگر از راه حرام به دست آید، روز قیامت مورد سوال قرار خواهد گرفت. در قیامت خواهند پرسید: از کجا آوردی و در کجا صرف کردی؟

اگر کسی درآمدهای حرام داشته باشد و ثروت و مالی از راه حرام و ظلم و تعدی گردآورده باشد مدیون دیگران است و در روز قیامت مواخذه و عذاب خواهد شد. در روایات ما آمده است که: در حلال آن حساب و در حرام آن عقاب است.

کسب مال حلال منجر به سلامت دینی فرزندان می شود. البته عکس این قضیه هم صادق است. یعنی این که یک لقمه‌ی حرام می‌تواند تا نسل‌ها بعد زمینه‌ی فساد در آنها را ایجاد کند. کما این که لقمه‌ی حلال در لحظه‌های حساس انسان را عاقبت به خیر می‌کند و سرنوشت او را تغییر می‌دهد. قرآن کریم نیز از چرخش ظالمانه مال و ثروت بین مردم نهی کرده و از خوردن مال حرام و ناروا پرهیز

داده است.

« لا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بِيَنْكُمْ بِالْبَاطِلِ »

کسی که به اندازه دستمزدی که می گیرد کار نمی کند، کارمندی که از کار می دزد، فروشنده ای که سر مشتری کلاه می گذارد، پیمان کاری که تخلف و سوء استفاده می کند، بدھکاری که مال مردم را نمی دهد، کشاورز یا کاسب و کارمندی که زکات و خمس نمی دهد، درآمدهای او اشکال شرعی دارد و بهره ای که از ثروتش می برد حرام خواری است. خداوند برای کسب درآمدهای حلال و تأمین رزق و روزی، راه های خوب و شرافتمدانه قرار داده است. کسی که با وجود این راه ها دنبال حرام می رود مورد کیفر خدا قرار خواهد گرفت.

آنان که می خواهند یک شبه ثروت فراوان به دست آورند و هدفشان پولدار شدن است و کاری به حلال و حرام آن ندارند مستحق عقوبت خدا هستند. همچنان که اشاره شد حلال و حرام تنها به مال و ثروت اختصاص ندارد. انتخاب شغل، استخدام برای یک کار، اجیر شدن برای یک عمل، خدمت کردن برای یک شخص، دستگاه و شرکت، خوردن،

نوشیدن، پوشیدن، سکونت کردن، به کار گرفتن ابزار و وسایل ... و خیلی امور دیگر، مشمول حکم حلال یا حرام است و از مسلمان انتظار می رود که دستور رضای خدا را در همه‌ی اینها رعایت کند.

اگر به مال و ثروت به عنوان امانتی الهی و وسیله‌ی ای برای کسب کمال انسانی نگاه شود، می توان با آن به سوی خدا رفت و محبوب حقیقی خود را یافت. اما اگر به آن به عنوان هدف نهایی و محبوب خود بنگریم، ثروت در واقع گوساله‌ی امت پیامبر آخر الزمان است که مایه‌ی نابودی و هلاکت و خسran انسان می شود، که فتنه انگیز است و انسان را به تفاخر و بی بند و باری، طغیان و سرکشی می کشاند. در این صورت باعث تفرقه و جدایی و بدگمانی بین دوستان و آشنایان و برادران و همنوعان می شود، زندگی را بی خاصیت، بی هدف، آلوده، پر زحمت، بی آسایش و خسته کننده و در نهایت متلاشی می کند. مال و ثروت آزمایشگاه انسان است که اگر انسان بداند باید آنرا از کجا و چگونه به دست آورد و چگونه و کجا خرج کند، وسیله‌ی بسیار خوب و کارساز است و در راه آباد کردن دین و دنیای خود

می تواند از آن بھرہ برد. و گرنہ وبالی خواهد بود
که گرفتاری دنیا و آخرت را برای انسان و چه بسا
دیگران در پی خواهد داشت. برای آشنایی بیشتر با
آموزش های اسلام در زمینه‌ی مال و ثروت و مال
حرام و حلال و دیدگاه معصومین علیهم السلام، چهل در
گران بها از سخنان ایشان انتخاب شده است. به اميد
این که در این زمینه راه گشا باشد و بتوانیم در حد
توان از این امانت الھی بھرہ برداری کنیم و انشاءالله
از آن به عنوان وسیله‌ای برای تأمین آخرت، استفاده

نماییم.

قال الصادق ع:

مَنْ حَفِظَ عَنِّي أَرْبَعِينَ حَدِيْثاً مِنْ أَحَادِيْثَنَا فِي الْحَلَالِ وَ
الْحَرَامِ بَعْثَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَقِبِيلًا عَالِمًا وَ لَمْ يُعَذَّبْهُ.

بحارالانوار، ج ۲، ص ۱۵۴.

امام صادق ع فرمود:

کسی که چهل حدیث از احادیث ما را دربارهٔ
حلال و حرام حفظ نماید، خداوند او را در روز
قیامت در حالی بر می انگیزد؛ که فقیه و عالم باشد و
مشمول عذاب نمی گردد.

محمود شریفی

مجموعه گل

۱ اجزاء عبادت

قال الله تعالى:

— يا أَحَمَدُ إِنَّ الْعِبَادَةَ عَشَرَةُ أَجْزَاءٍ تِسْعَةُ مِنْهَا طَلَبُ الْحَالِ فَإِذَا طَيَّبَتْ مَطْعَمَكَ وَمَشَرِبَكَ فَأَنْتَ فِي حِفْظِي وَكَنْفِي.

— ای احمد همانا عبادت ده جزء است که نه
جزء آن طلب روزی حلال است، پس چون
خوراکی و نوشیدنی خود را پاک کرده، در پناه
و حمایت من هستی.

۲

تعليم حلال و حرام

قالَ الْبَاقِرُ :

وَاللهِ لَحَدِيثُ تُصِيبِهِ مِنْ صَادِقٍ فِي حَلَالٍ
وَ حَرَامٍ خَيْرٌ لَكَ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ
حَتَّى تَغُرُّبَ.

به خدا قسم! اگر از شخصی راستگو حدیثی درباره حلال و حرام بشنوی، از آنچه که آفتاب بر آن طلوع و غروب می‌کند برای تو بهتر است.

مجموعه گل

۳

زمان آموزش حلال و حرام

قال الصادق علیه السلام:

الْغُلَامُ... يَتَعَلَّمُ الْحَلَالَ وَالْحَرَامَ سَبْعَ سِنِينَ.

به فرزند... در هفت سال سوم (از چهارده سالگی به بعد) حلال و حرام را آموزش دهید.

۴

شروع تربیت

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

أَدْبُوا أَوْلَادَكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِهِمْ.

قِيلَ: وَكَيْفَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللهِ؟ فَقَالَ:

بِإِطْعَامِهِمُ الْحَالَلَ.

فرزنداتان را در رحم مادرانشان تربیت کنید. عرض شد: این چطور ممکن است، ای رسول خدا؟ فرمودند: با خوراندن غذای حلال (به مادرانشان).

مجموعه گل

بالاترین جهاد

٥

قالَ الْبَاقِرُ :

— قالَ لَهُ رَجُلٌ إِنِّي ضَعِيفُ الْعَمَلِ قَلِيلُ الصَّلَاةِ
قَلِيلُ الصَّوْمِ وَ لَكِنْ أَرْجُو أَنْ لَا آكُلَ إِلَّا
حَلَالًا وَ لَا أَنْكَحَ إِلَّا حَلَالًا وَ أَئْتُ جِهَادًا
أَفْضَلُ مِنْ عِفَّةِ بَطْنٍ وَ فَرْجٍ.

— در پاسخ به کسی که عرض کرد: من در عمل
ناتوانم و نماز و روزه کم به جا می‌آورم اما
سعی می‌کنم جز حلال نخورم و جز با حلال
نژدیکی نکنم، فرمودند: چه جهادی برتر از پاک
نگهداشتن شکم و شرمگاه؟!

٦

زاهدترين مردم

قالَتْ فاطِمَةُ عَلَيْهَا السَّلَامُ:

أَزَهَدُ النَّاسُ مَنْ تَرَكَ الْحَرَامَ.

زاهدترين مردم کسی است که حرام را ترک کند.

مجموعه گل

راه‌های نفوذ شیطان

قال الصادق

— يَقُولُ إِبْلِيسُ لَعْنَهُ اللَّهُ، مَا أَعْيَانِي فِي ابْنِ آدَمَ
فَلَنْ يُعِيَّنِي مِنْهُ وَاحِدَةٌ مِنْ ثَلَاثٍ:
أَخْذُ مَالٍ مِنْ غَيْرِ حِلٍّهِ، أَوْ مَنْعِهِ مِنْ حَقٍّهِ أَوْ
وَضْعِهِ فِي غَيْرِ وَجْهِهِ.

— ابليس معلوم می‌گوید: در مورد بنی آدم، هر چه مرا خسته و ناتوان کند، یکی از این سه چیز مرا نسبت به آدمیزاد ناتوان نمی‌کند (یعنی در مورد فریب آنان موفق می‌شوم):
به دست آوردن مال از راه غیر حلال، جلوگیری کردن او از پرداخت واجب مالی یا مصرف کردن آن در راه ناروا و حرام.

استجابت دعا

قال الصادق^ع:

إِذَا أَرَادَ أَحَدُكُمْ أَنْ يُسْتَجَابَ لَهُ فَلَيُطْبِّبْ
كَسْبَهُ وَلَيَخْرُجْ مِنْ مَظَالِمِ النَّاسِ، وَ إِنَّ اللَّهَ
لَا يَرْفَعُ إِلَيْهِ دُعَاءَ عَبْدٍ وَ فِي بَطْنِهِ حَرَامٌ أَوْ
عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ لِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِهِ.

هر کس بخواهد دعايش مستجاب شود، باید
کسب خود را حلال کند و حق مردم را بپردازد.
دعای هیچ بندهای که مال حرام در شکمش
باشد یا حق کسی بر گردنش باشد، به درگاه
خدای بالا نمی‌رود.

مجموعه گل

٩

بهترین عبادت

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

الْعِبَادَةُ سَبْعُونَ جُزْءاً وَ أَفْضَلُهَا جُزْءاً

طَلَبُ الْحَلَالِ.

— عبادت هفتاد بخش است و بهترین بخش آن
طلب حلال است.

ثواب الاعمال، ص ٣٨٥.

٢٢

١٠ وظيفه حلال طلبی

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

طَلْبُ الْحَالَلِ فَرِيَضَةٌ عَلَى كُلِّ مُسْلِمٍ وَ
مُسْلِمَةٍ.

طلب مال حلال، بر هر مرد و زن مسلمان
لازم و واجب است.

مجموعه گل

۱۱

انسان بی خیر

قال الصادق ﷺ:

— لا خَيْرٌ فِي مَنْ لَا يُحِبُّ جَمْعَ الْمَالِ مِنْ
حَالٍ فَيَكُفُّ بِهِ وَجْهُهُ وَيَقْضِي بِهِ دَيْنَهُ.

— هیچ خیری نیست در کسی که دوست ندارد
مال حلال جمع کند تا آبروی خود را با آن
حفظ کند و قرض خود را با آن ادا کند. (چنین
کسی انسان بی خیر است)

١٢

جهاد در راه خدا

قالَ الْكَاظِمُ :

— مَنْ طَلَبَ هَذَا الرِّزْقَ مِنْ حِلِّهِ لِيَعُودَ بِهِ عَلَىٰ
نَفْسِيهِ وَعِيالِهِ كَانَ كَالْمُجَاهِدِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ...

— کسی که در پی روزی حلال باشد و آن را برای خود و خانواده اش مصرف کند، همانند کسی است که در راه خدا جهاد کند.

مجموعه گل

۱۳

کسب حلال

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

— مَنْ بَاتَ كَالًا مِنْ طَلَبِ الْحَالِ بَاتَ مَغْفُورًا
لَهُ.

— هر کس شب را خسته از طلب حلال به روز
برساند؛ آمرزیده است.

بحار الانوار، ج ۱۰۰، ص ۲.

۲۶

١٤

آفرین بر کسب حلال

— قالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ :

طُوبى لِمَنْ ذَلَّ فِي نَفْسِهِ وَ طَابَ كَسْبُهُ.

آفرین به کسی که خود را کوچک بشمارد و
کسب او پاکیزه و حلال باشد.

مجموعه گل

١٥

تلاش برای زندگی

قال الصادق

— لا تَدْعُ طَبَّ الرِّزْقِ مِنْ حَلَّهُ فَإِنَّهُ عَوْنُوكَ
علی دینک، واعقل راحلتك و توکل.

— تلاش در به دست آوردن روزی حلال را رها
نساز؛ زیرا که آن به دین داری توست و همیشه
مرکب خود را ببند و به خدا توکل کن.

١٦ بخشش خطأ

— قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

إِنَّهُ لَيَأْتِي عَلَى الرَّجُلِ مِنْكُمْ لَا يُكْتَبُ عَلَيْهِ
سَيِّئَةٌ وَذَلِكَ إِنَّهُ مُبْتَلٍ بِهِمُ الْمَعَاشِ.

— وضعیتی برای فردی از شما پیش می آید که خطای او نوشته نمی شود و این به خاطر آن است که به هم و غم تأمین زندگی مبتلا شده باشد.

مجموعه گل

۱۷

خانه‌ای روی آب

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

الدُّعَاءُ مَعَ أَكْلِ الْحَرَامِ كَالْبِنَاءِ عَلَى الْمَاءِ.

کسی که مال حرام می خورد و عبادت هم می کند،
مثل کسی است که روی آب، ساختمان می سازد.

١٨

سختی کسب مال حلال

— قالَ الْهَادِيُّ :

يَا أَبَا مُحَمَّدَ إِنَّ الْعَزِيزَ مَوْجُودٌ وَلَكِنَّكَ فِي
زَمَانٍ لَيْسَ شَيْءٌ أَعْسَرَ مِنْ دِرْهَمٍ حَلَالٍ وَ
أَخٍ فِي اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ.

— محمدبن هارون گوید: به امام هادی عرض کرد: [از پدران شما برای ما نقل شده که زمانی بر مردم می آید که هیچ چیز کمیاب تر از برادری مونس و همدم یا کسب درهمی از راه حلال نباشد.]

امام علی در جوابیم فرمود: ای ابا محمد! انسان شریف[ولو به تعداد انداز] یافت می شود ولی تو در زمانی هستی که هیچ چیز سخت تر از به دست آوردن مال حلال و برادر دینی نیست.

روزی گسترده

عَنِ الْبَرَّانْطِي ... :

جَعَلْتُ فِدَاكَ، أَدْعُ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يَرْزُقَنِي الْحَالَلَ،

فَقَالَ: أَتَدْرِي مَا الْحَالَلُ؟

قُلْتُ: الَّذِي عَنَّا نَا الْكَسْبُ الطَّيِّبُ.

فَقَالَ: كَانَ عَلَيُّ بْنُ الْحُسَيْنٍ يَقُولُ: الْحَالَلُ هُوَ قُوَّتُ

الْمُصْطَفَيْنِ. ثُمَّ قَالَ: قُلْ أَسْأَلُكَ مِنْ رِزْقِكَ الْوَاسِعِ.

بزنطی گوید: به امام هشتم عرض کرد: فدایت

شوم! دعا کن خدا به من روزی حلال عطا کند.

فرمود: می دانی حلال چیست؟ گفتمن: پیش ما حلال

همان کسب پاک و پاکیزه است، فرمود:

امام زین العابدین ع می فرمود: حلال، غذای

برگزیدگان است. سپس فرمود این چنین بگو خدایا!

از تو روزی فراخ می خواهم. [شايد منظور اين است

كه روزی خدا آن قدر گسترده و زياد است که نيازي

نيست انسان پي حرام ببرود].

پاداش ترک حرام **۲۰**

قال الصادق :

ثَلَاثٌ مَنْ كُنَّ فِيهِ زَوْجَهُ اللَّهُ مِنَ الْحُورِ
الْعَيْنِ كَيْفَ يَشَاءُ كَظُمُّ الْغَيْظِ، وَالصَّبْرُ عَلَى
السُّيُوفِ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، وَرَجُلٌ أَشْرَفَ عَلَى
مَالٍ حَرَامٍ فَتَرَكَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ.

سه خصلت است که در هر که باشد وارد بهشت می شود و خداوند از حوریان نصیب او می کند، هر طور و هر قدر که او بخواهد: فرو بردن خشم، صبر و مقاومت بر شمشیرها به خاطر خدای متعال و وقتی کسی به مال حرام می رسد، آن را به خاطر خدا ترک کند.

مجموعه گل

۲۱

برتر از نماز مستحبی

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

— تَرْكُ لُقْمَةِ حَرَامٍ أَحَبُّ إِلَى اللهِ مِنْ صَلَاةٍ
أَلْفَيْ رَكْعَةٍ تَطْوِعًاً.

— رها کردن لقمه‌ای حرام، پیش خدا محبوب‌تر از
دو هزار رکعت نماز مستحبی است.

تنبیه الخواطر، ج ۲، ص ۱۲۰.

۳۴

۲۲

معادل هفتاد هزار حج

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

لَرَدٌ دَانِقٌ مِنْ حَرَامٍ يَعْدِلُ عِنْدَ اللَّهِ سَبْعِينَ
أَلْفَ حِجَّةٍ مَبْرُورَةٍ.

اجتناب از یک دانگ حرام (یک ششم دینار یا درهم) پیش خدا معادل هفتاد هزار حج قبول شده است.

جامع الاخبار، ص ۴۴۲.

۳۵

مجموعه گل

۲۳

ره توشهی جهنم

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— مَنِ اكْتَسَبَ مَالًاً مِنْ غَيْرِ حِلِّهِ كَانَ زَادَهُ إِلَى النَّارِ.

— کسی که مالی را از راه غیر حلال به دست آورد،
آن ره توشه (ومال) او را به طرف آتش جهنم
خواهد برد.

۲۴

تنگ دستی

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

مَنْ كَسَبَ مَالًاٰ مِنْ غَيْرِ حِلِّهِ أَفْقَرَهُ اللَّهُ.

کسی کے مالی از راہ غیر حلال به دست آورد،
خداوند او را تنگ دست می کند.

مجموعه گل

۲۵

بی مبالغتی در حرام

قالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ:

— منْ لَمْ يُبَالِ مِنْ أَىٰ بَابٍ اكْتَسَبَ الدِّينَارَ
وَالدِّرَهَمَ لَمْ أُبَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ أَىٰ أَبْوَابِ
النَّارِ أَدْخَلْتُهُ.

— کسی که برایش مهم نباشد که دینار و درهم را
از چه راهی به دست می آورد، برای من هم
مهم نخواهد بود که او را از کدام در جهنم وارد
آتش دوزخ بکنم.

٢٦

لقمه سرنوشت

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

مَنْ أَكَلَ لَقْمَةَ حَرَامٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ
لَيْلَةً، وَ لَمْ تُسْتَجَبْ لَهُ دَعْوَةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًاً،
وَ كُلُّ لَحْمٍ يُنْبَتُهُ الْحَرَامُ فَالنَّارُ أُولَى بِهِ، وَ
إِنَّ الْلَّقْمَةَ الْوَاحِدَةَ تُنْبِتُ الْلَّحْمَ.

کسى که یک لقمه حرام بخورد تا چهل شب
نمازش قبول نمی شود، و دعايش تا چهل روز
مستجاب نمی شود، و هر گوشتي که آن لقمه
حرام می روياند به آتش سزاوارتر است آري
یک لقمه هم گوشت می روياند!

مجموعه گل

۲۷

ابطال اعمال

قالَ الْبَاقِرُ :

إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا أَصَابَ مَالًا مِنْ حَرَامٍ لَمْ يُقْبَلْ
مِنْهُ حَجَّ وَ لَا عُمْرَةً وَ لَا صِلَةُ رَحِمٍ حَتَّىٰ أَنَّهُ
يَفْسُدُ فِيهِ الْفَرْجُ.

وقتی کسی مالی از راه حرام به دست آورد
خداآوند حج و عمره و صله‌ی رحم را از او
قبول نمی‌کند، بلکه ازدواج با آن مال هم باطل
خواهد بود.

٢٨

روزی مشخص

قال الباقي :

لَيْسَ مِنْ نَفْسٍ إِلَّا وَقَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَهَا رِزْقًا حَالًا،
يَأْتِيهَا فِي عَافِيَةٍ وَعُرْضًا لَهَا بِالْحَرَامِ مِنْ وَجْهِ
آخَرَ فَإِنْ هِيَ تَنَاهَتْ شَيْئًا مِنَ الْعَرَامِ قَاتِلًا مِنَ
الْحَالَ الَّذِي فَرَضَ لَهَا وَعِنْدَ اللَّهِ سُوَاهُمَا فَضْلٌ
كَثِيرٌ وَهُوَ قَوْلُهُ: (وَاسْأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ).

خداؤند برای هر انسان رزق حلالی را مشخص
و حتمی کرده است که به طور کامل به او
خواهد رسید، و از طرفی رزق حرامی از طریق
دیگر به او عرضه می شود، پس اگر از آن حرام
مقداری برداشت به همان اندازه از مال حلال
او کم می شود و نزد خدا علاوه بر آن دو مال،
زيادی و افزونی است که خداوند در قرآن می
فرماید: از فضل و زيادی که نزد خداست از او
درخواست کنيد.

بزرگ ترین حسرت

قالَ عَلَيْهِ ﷺ:

— إِنَّ أَعْظَمَ الْحَسَرَاتِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حَسْرَةُ
رَجُلٍ كَسَبَ مَالًا فِي غَيْرِ طَاعَةِ اللَّهِ فَوَرَثَهُ
رَجُلًا فَأَنْفَقَهُ فِي طَاعَةِ اللَّهِ سُبْحَانَهُ فَدَخَلَ بِهِ
الْجَنَّةَ وَ دَخَلَ بِهِ الْأَوَّلُ النَّارَ.

— بزرگ ترین حسرت روز قیامت حسرت خوردن
کسی است که مالی را از راه غیر حلال به دست
آورد و برای فرد دیگر به ارث گذاشت.
و او آن را در راه اطاعت و بندگی خدا صرف
کرده و به واسطه‌ی آن وارد بهشت گردد و
اولی به واسطه‌ی آن مال حرام نخورده وارد
جهنم گردد.

٣٠

گرفتن مالِ مردم

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

مَنْ اقْتَطَعَ مَالَ مُؤْمِنٍ مِّنْ غَصْبًا بِغَيْرِ حَقِّهِ لَمْ يَزَلْ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مُعْرِضًا عَنْهُ مَا قَاتَ لِأَعْمَالِهِ الَّتِي يَعْمَلُهَا مِنَ الْبَرِّ وَالْخَيْرِ، لَا يُثْبِتُهَا فِي حَسَنَاتِهِ حَتَّى يَتُوبَ، وَيَرُدُّ الْمَالَ الَّذِي أَخْذَهُ إِلَى صَاحِبِهِ.

کسی که مال مؤمنی را به ناحق از او بگیرد و به او ندهد، خداوند پیوسته از او اعراض کرده و کارهای نیک او را نکوهیده می‌دارد و آن‌ها را در نامه‌ی اعمال نیک او نمی‌نویسد تا تویه کند و مالی را که از آن مؤمن گرفته به او برگرداند.

مجموعه گل

۳۱

بزرگ ترین گناه

قالَ عَلَيْهِ ﷺ:

أَعْظَمُ الْخَطَايا إِقْتِطَاعٌ مالِ امْرِئٍ مُسْلِمٍ

بِغَيْرِ حَقٍّ.

بزرگ ترین خطاهای خطاها و گناهان به نا حق گرفتن
مال مسلمان است.

بحار الانوار، ج ۱۰۴، ص ۲۹۵.

۴۲

٣٢

قسم خوردن در معامله

قال رَسُولُ اللهِ ﷺ:

وَيْلٌ لِّتُجَارِ أَمَّتِي مِنْ لَا وَاللهِ وَبَلِي وَاللهِ،
وَوَيْلٌ لِصُنَاعِ أَمَّتِي مِنْ الْيَوْمِ وَغَدِير.

واى برای تاجران امت من از گفتن " لا و الله" و "بلي و الله" (قسم خوردن در داد و ستد) و واى برای صنعتگران امت من از امروز و فردا کردن.

من لا يحضره الفقيه، ج ۳، ص ۱۶۰.

٤٥

مجموعه گل

۳۳

طلب آمرزش

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

— مَنْ أَكَلَ الْحَالَلَ قَامَ عَلَى رَأْسِهِ مَلَكٌ
يَسْتَغْفِرُ حَتّى يَفْرُغَ مِنْ أَكْلِهِ.

— کسی که روزی حلال بخورد، فرشته ای بالای سرش قرار می گیرد و برای او طلب آمرزش می کند تا وقتی که از خوردن آن فارغ شود.

مکارم الاخلاق، ص ۱۵۰.

۴۶

٣٤

نورانیت قلب

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

مَنْ أَكَلَ الْحَالَلَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا نَوَّرَ اللَّهُ قَلْبَهُ.

کسی کے چھل روز مال حلال بخورد، خداوند
قلب او را نورانی می کند.

قال الصادق

— من أشدّ ما فرض الله على خلقه ذكر الله كثيراً، ثم
قال: لا أعني سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِللهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا
اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ وَإِنْ كَانَ مِنْهُ، وَلَكِنَّ ذِكْرَ اللهِ عِنْدَ
مَا أَحَلَّ وَحَرَّمَ، فَإِنْ كَانَ طَاعَةً عَمِلَ بِهَا وَإِنْ كَانَ
مَعْصِيَةً تَرَكَهَا.

— یکی از سخت ترین واجبات بر بندگان خدا بسیار
یاد کردن خدا است سپس فرمود: مقصودم ذکر
(سُبْحَانَ اللهِ وَالْحَمْدُ لِللهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللهُ وَاللهُ أَكْبَرُ)
نیست، گرچه آن هم یاد خداست، ولی منظورم
این است که در برخورد با آنچه که خدا حلال
یا حرام کرده خدا را یاد کند، اگر اطاعت خدا بود
به آن عمل کند و اگر معصیت بود آن را رها کند.

٣٦

عاقبت حرام خورى

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ جَسْدُ غُذَىٰ بِحَرَامٍ.

پيکري که از حرام تغذیه شده باشد وارد بهشت نمی شود.

جامع الاحاديث، ص ٢٨٩.

٣٩

قالَ رَسُولُ اللهِ ﷺ:

إِذَا وَقَعَتِ الْلُّقْمَةُ مِنْ حَرَامٍ فِي جَوْفِ الْعَبْدِ لَعْنَهُ
كُلُّ مَلَكٍ فِي السَّمَاوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ وَمَا دَامَتِ
الْلُّقْمَةُ فِي جَوْفِهِ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَمَنْ أَكَلَ الْلُّقْمَةَ
مِنَ الْحَرَامِ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبِ مَنْ أَللَّهُ فَإِنْ تَابَ تَابَ
اللَّهُ عَلَيْهِ، وَإِنْ ماتَ فَالنَّارُ أُولَئِي بِهِ.

هنگامی که لقمه‌ی حرام در شکم انسانی قرار گیرد
هر فرشته‌ای که در آسمان‌ها و زمین است او را
لعنت می‌کند، و تا وقتی که آن لقمه در شکم
اوست خدا به او نگاه نمی‌کند، و هر کس که لقمه‌ی
حرام بخورد به سوی خشم خدا رفته است، پس
اگر توبه کند خدا می‌پذیرد، و اگر قبل از توبه
بمیرد، آتش به او سزاوارتر است.

٣٨

جزای حرام خوری

قال الصادق^ع:

مَرَرْتُ بِقَوْمٍ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ مَوَائِدُ مِنْ لَحْمٍ طَيِّبٍ
وَلَحْمٍ خَبِيثٍ يَأْكُلُونَ اللَّحْمَ الْخَبِيثَ، وَيَدْعُونَ
الْطَّيِّبَ، فَقُلْتُ: مَنْ هُؤْلَاءِ يَا جَبْرِيلُ؟ فَقَالَ:
هُؤْلَاءِ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الْحَرَامَ، وَيَدْعُونَ الْحَالَ،
وَهُمْ مِنْ أُمَّتِكَ يَا مُحَمَّدَ.

گروهی را دیدم که سفره‌هایی از گوشت‌های پاک و پاکیزه و گوشت‌های آلوده جلویشان گستردۀ بود ولی آنان از گوشت‌های آلوده و کثیف می‌خوردنند و غذاهای پاکیزه را وامی گذاشتند. از جبرئیل پرسیدم: این‌ها چه کسانی‌اند جبرئیل گفت: این‌ها کسانی هستند که مال حلال را رهای کرده، مال حرام می‌خورند و آنان از امت تو هستند ای محمد!

مجموعه گل

۳۹

شرط ولايت

قالَ عَلَيْهِ

لَيْسَ بِوَلِيٌّ لَنَا مَنْ أَكَلَ مَالَ مُؤْمِنٍ حَرَاماً.

کسی که مال مؤمنی را به حرام بخورد،
او از دوستان ما نیست.

٤٠

خیر دنیا و آخرت

قالَ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

أَرَبَعٌ مَنْ أُعْطِيَهُنَّ فَقَدْ أُعْطِيَ خَيْرَ الدُّنْيَا وَ
الآخِرَةِ صِدْقٌ حَدِيثٌ وَأَدَاءُ أَمَانَةٍ وَعَفَّةً
بَطْنٌ وَحُسْنُ خُلُقٍ.

چهار چیز است که به هر کس داده شود خیر
دنیا و آخرت به او داده شده است: راست گویی،
ادای امانت، حلال خوری و خوش اخلاقی.

مجموعه گل

مؤمن -	حسن ظن -
صبر -	سوء ظن -
گناه -	لهمه —
صله‌ی رحم -	همنشین -
توبه -	جلوه‌ی جلال -
راستگویی -	جلوه‌ی جمال -
سخاوت و اتفاق -	راه و همراه -
خوف و رجاء -	برکت -
ذکر -	همسایه -
اخلاص -	بلا -
توکل -	سکوت و کلام -
دروع -	نماز شب -
فرزندان -	حب اهل بیت <small>علیہ السلام</small> -
نماز -	معیارها -
حیا -	نشاط و غم -
ازدواج -	حسن خلق -
ادب -	دو گوهر -
انتظار فرج -	تهذیب -
غدیر -	ساده‌زیستی -
عاشرت -	کلام وحی -
